

Nem látja magát, buksi medve,
s táncoltatója mint röhög;
ő, ki törvényt szabó lehetne,
külön kegyekért sündörög.

Akárkinek csak úgy hazázni?!
Van arra fölszentelt kebel –
szív dobb, szó harsan, leng a pántli;
mindig lett vederből cseber!

...De snassz dolog így partinagyni,
mint minden pállott verklizés –
az ilyen verset jobb kihagyni;
csak bölcsebb tendert nyerni, és

.....!

Gáti István

Daráld le ezt a könyvemem

Faludy György emlékére

Daráld le ezt a könyvemem,
mert súlyosabb, mert könnyedebb
és kétkedőbb is, mint amit
a rendszer ért és megtanít.
Tollrágók szörnyű mérge ez.
Humorral, tényel mételeyez.
Elvont vagy túl is érthető?
Kályhába dugva éghető.
De én a tűzveszély miatt
elvetném ezt az ötletet.
Irány a fényes gépgarat!
Daráld le ezt a könyvemem.

Daráld le ezt a könyvemem.
Mumusként benne görnyedek,
és gyermekedre rátörök,
ha ujjal verssoromra bök.
Ne nyomja terhe polcodat.
Költőből ennyi úgyse kell.
[Meg ott a sok teátrum is...]

Mocsárba fojt a gondolat.
Az engedetlen mű hamis,
kifogyhatatlan ötletel,
és annyi másra kell a hely!
Pokolba hát a szörnyeket!
Pogány misére hív a gong.
A készüléken ott a gomb.
Daráld le ezt a könyvem.

Daráld le ezt a könyvem,
mert szél fakad, ha pörgeted,
s a szélből lesz a fürgeteg.
Vírus tarol, meg háborúk.
Lapozz tovább! Ne nézd a vért!
A vers kolonc, a könyv a múlt.
Ne nyúlj a polcra több bajért!
Magadnak élj, a sok nyomort
elvégre úgysem értheted.
A sok világi szót okold,
a kor miatta tévelyeg.
Világod úgyis tönkremegy.
Daráld le ezt a könyvem.

Daráld le ezt a könyvem.
Csalóka tükre görbe lett.
Ki visszanéz, a képe torz,
groteszk alak, cseppet se vonz.
Ha nincs se net, se víz, se gáz,
s a bunkeredben rátalálsz,
reád mered, mint holmi vád,
e pincemélyi furcsa tárgy.
Papírba gyűrve istenek,
ezer mihaszna ismeret,
nektárból cseppnyi kóstoló,
asztalláb éke, porfogó.
Hajítsd a gépbe! Meglehet,
kezed titokban megremeg.
Ha sorba rendezett betűk
varázsa mégis körbevett,
kiméld meg ezt a könyvem.

Eltűnt az év

Eltűnt az év. Kigyúl az óra lapja éberen.
A fény az éjszakába kószol.
Doboznyi színes patronokból
a háztetőkre hull a félelem.
Az út a szép jövőbe nyitva.
Kutyákra néz az ég vonyítva.
Igyunk! Egy jó pohár tömény segít a szégyenen.

Ez itt az új. A szél lapozta könyv, a tiszta lap.
Tizenkét „rendbe tenni” hónap.
Háromszázhatvanöt gerezd a jónak.
A szép vasárnapok felizzanak.
Kinőtt ruhák, szél szórta pöttyök.
Ittál egy furcsa, drága lötytyöt.
Eltűnt az év, de érthetetlen íze itt marad.

